

Sygn. akt I CNP 59/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie skargi A.A. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 27 października 2011 r., sygn. Akt [...], wydanego
w sprawie z powództwa B.B.
przeciwko A.A.
o naruszenie praw autorskich,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2013 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwana A.A. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2011 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 14 października 2010 r. Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo powódki B.B. o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kwoty 130 000 zł z ustawowymi odsetkami, na którą składało się 10 000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie autorskich praw osobistych i 120 000 zł tytułem wynagrodzenia za zawinione naruszenie autorskich praw majątkowych C.C. jako autora scenariusza serialu telewizyjnego „[...]” oraz o zobowiązanie pozwanej do naniesienia na taśmę teledysku „[...]” tekstu informującego, że autorem scenariusza serialu „[...]”, którego fragmenty wykorzystano w teledysku, jest C.C. Sąd uznał, że wykorzystanie fragmentów serialu stanowiło zwielokrotnienie fragmentów cudzego utworu z przekroczeniem granic cytatu. Pozwana uzyskała od producenta zgodę na korzystanie z tych fragmentów na polach eksploatacji związanych z rozpowszechnianiem i eksploatacją teledysku „[...]”. Nie musiała natomiast ubiegać się o zgodę podmiotu uprawnionego do zezwalania na wykonywanie praw zależnych z powodu braku takich praw. Zdaniem Sądu powódka nie mogła też dochodzić zadośćuczynienia za naruszenie autorskich praw osobistych, ponieważ nie zostały spełnione wymagania art. 445 § 3 k.c.

Sąd odwoławczy uwzględnił częściowo apelację złożoną przez powódkę, zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 37 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 września 2003 r., a w pozostałej części powództwo oddalił. Uznał, że doszło do naruszenia art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, który powinien zostać zastosowany *per analogiam* do utworu z zapożyczeniami. Wykorzystanie fragmentów filmu wymagało więc zgody autora utworu macierzystego, który nie przeniósł pod rządami ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. na producenta praw do wykorzystania scenariusza w innych utworach. Ponadto nawet przekazane prawa powróciły do autora z chwilą wygaśnięcia praw producenta po 10-ciu latach.

Dlatego Sąd uznał za uzasadnione roszczenie powódki wywiedzione z art. 79 ust. 1 prawa autorskiego i zasądził na jej rzecz z tego tytułu kwotę 27 000 zł. Za uzasadnione uznał także roszczenie o zadośćuczynienie za krzywdę powódki polegającą na spowodowaniu jej dyskomfortu psychicznego wywołanego naruszeniem integralności utworu, wykorzystaniem go niezgodnie z intencjami twórcy oraz dysproporcją między postacią wykonawczyni a postacią bohaterki sprzed lat. Dochodzoną kwotę zadośćuczynienia uznał za odpowiednią. Natomiast jako nieuzasadnione ocenił żądanie naniesienia informacji o autorstwie scenariusza serialu na taśmę teledysku.

Skargę o stwierdzenie częściowej niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji (w punktach I. 1 i 3 oraz III) pozwana oparła na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 2 ust. 2, art. 78 ust. 1 i art. 78 ust 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 445 § k.c. oraz art. 79 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych przez błędna ich wykładnię i niewłaściwe zastosowanie oraz na podstawie naruszenia przepisów postępowania - art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie.

Skarżąca wyjaśniła, że na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia poniosła szkodę w wysokości 74 126,39 zł równą sumie, którą musiała przekazać powódce w wykonaniu wyroku.

Wskazała też, że wzruszenie orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, ponieważ nie przysługiwała od niego skarga kasacyjna.

Z tych przyczyn skarżąca wniosła o stwierdzenie niezgodności zaskarżonej części wyroku z prawem i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać szereg elementów konstrukcyjnych. Należą do nich:

- 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części,
- 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie,
- 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny,
- 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy,
- 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,
- 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga wniesiona przez pozwaną nie czyni zadość tym wszystkim wymaganiom łącznie. Nie został w niej zrealizowany obowiązek przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., to znaczy obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny.

W orzecznictwie wyjaśnione zostało, że element konstrukcyjny skargi wymieniony w tym przepisie jest odrębny od obowiązku wskazania i uzasadnienia podstaw skargi, ponieważ nie wszystkie wady stanowiące wypełnienie podstaw skargi powodują niezgodność wyroku z prawem, a przepisy przytoczone w ramach podstaw skargi nie muszą być identyczne z tymi, z którymi niezgodny jest wyrok. W uzasadnieniu wyroku z dnia 12 lipca 2011 r. (SK 49/08, OTK-A 2011/6/55) Trybunał Konstytucyjny uznał wymaganie wskazania przepisu, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny za najistotniejsze z sześciu wymagań konstrukcyjnych, które musi spełnić skarga. Tego elementu jednak w skardze pozwanej zabrakło.

W konsekwencji skarga ta nie wypełnia ustawowych wymagań konstrukcyjnych, co uzasadnia jej odrzucenie na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.